

UNA CAMISA D'ÚS MUNDIAL

El temps de les colònies ens queda avui ben enrere tot i que els vincles que uneixen Catalunya amb aquells territoris són encara prou vius. Malgrat la globalització, tan despersonalitzadora, és bonic de veure com certs teixits, peces de roba o complements són el testimoni d'una història d'ultramar que ens va enriquir en tants aspectes. Que serveixi d'exemple la *guayabera*, la camisa de fil típicament cubana, un vincle d'aquesta illa amb el Carib i amb la resta del món.

Se'n desconeix l'origen però hi ha qui el situa a començaments del segle XVIII, de la mà d'un matrimoni andalús establert a Sancti Spiritus. Avui, però, s'accepta la vila de Yayabo com el lloc des d'on es va popularitzar la *yayabera* primitiva que evolucionà cap a la *guayabero* actual, de vestimenta habitual dels pagesos, va passar a formar part de l'armari de les classes altes.

De Cuba va saltar al Yucatán on, a partir de 1960, es va començar a confeccionar industrialment. Mérida va ser-ne la capital mundial fins que el mercat asiàtic —sovint amb imitacions— se'n va apoderar.

UNA AUTÈNTICA GUAYABERA CONSTA DE QUATRE BUTXAQUES I S'ADORNA AMB DUES FILERES DE TAVELLES AL DAVANT I TRES AL DARRERE. EN UN PRINCIPÍ EL CANESÚ DE L'ESQUENA ACABAVA EN TRIANGLE, COSA QUE, JUNTAMENT AMB LES TRES TAVELLES, HI DONAVA L'ASPECTE DE LA BANDERA CUBANA. AVUI, TOT I LES VERSIONS QUE N'HI HA, CONTINUA ESSENT UNA PEÇA ELEGANT I FRESCA, IDEAL PER ALS CLIMES CALOROSOS.

LÚS D'AQUESTA CAMISA, ÚTIL TANT PER A LA FEINA COM PER A LES OCASIONS MÉS ESPECIALS, ÉS VISIBLE DE CANCÚN A PUERTO RICO, I DE MÓNACO A MARBELLA. HI HA QUI DIU QUE ÉS UN SÍMBOL DE LA MANERA DE SER ANTILLANA: DESPREOCCUPADA, FESTIVA I RELAXADA.

→ Tot enrotllant puros, vestit amb guayabera.
Shutterstock

FIRA D'INDIANS BEGUR